

BANKARSKA KRIZA

12. X 2008.

Moj dida je došao sa Šolte kod nas doma kod kuće. On je dogibao jer pošto da u roku hitno mora na banku. Samo prvo je njemu moja mama dala marendicu sa malo pancete i kapule. Dida je rekao: „Svjecki kapitalizam ide u trokurac, ja oću dignit svoju lovušu sa banke!” Moj tata je njemu rekao: „A tebi je ka mrsko šta kapitalizam propada, a?” Dida je rekao: „Dobro ga đava odnija! Skupa sa cilim bankarskim sustavom!” Tata je rekao: „Ako ti je tako gadljiv, šta si drža šolde na banki?” Dida je zamahnijo kažimprstom i rekao je: „Moša Pijade je reka – nije lupež oni koji pljačka banku, nego oni koji je ima!” Tata je pitao: „A šta je onda oni koji drži lovu na banki?” Dida je rekao: „He-he, taj je bogati pemzijoner!” Ja sam pitao: „A ko je Moša Pijade?” Mama je meni rekla: „Ma pusti, to je jedan didin frend sa Šolte!” Onda je tata nagnijo se prema didi i rekao je: „Aj priznaj pošteno, koliko imaš đengi na banki?” Dida je gledao u njega i mumao je pancetu. Onda je on rekao: „Dosta!”

Tata je dignijo ombrve i pitao je: „Koliko dosta?” Dida je ubacio novi komad pancete u usta. Onda je on rekao: „Prilično dosta!” Tu su se moji mama i tata značajski pogledali. Onda su oni odgibali u hodnik nešto se dogovoriti. Onda su se oni za dve minute vratili. Dida je baš finišira sa marendicom i srknijo je guc bevande. Mama je njemu rekla: „Čako, mi ćemo isto poč sa tobom u banku! Zbog sigurnosti!” Dida je rekao: „Šta vas kuri bolac za moju sigurnost?” Tata je rekao: „Kako nas neće, čoviče, opasna su vremena!” Dida je rekao: „To vi oćete vidit kolko će vam ostat šoldi kad ja krepucnem, a?” Mama je hitno zlamenovala se i rekla je: „Ujme oca isina iduha, čako, namoj govorit gluposti!” Tata je rekao: „Idemo ti samo malo pravit društvo, čoviče, ono, pomoć ti da predeš preko semafora i to...” Onda je dida slegnijo ramenima kao da okej da kuri njega bolac.

Dida je u banki čekao red ispred šaltera. Mama i tata su stajali malo dalje da sve mogu čut i vidit. Onda je moj dida došao na red. Iza šaltera je sidila jedna teta sa frčkavom frizurou. Dida je njoj rekao: „Šinjinorina, tija bi dignit cilu svoju ušteđevinu! Dvajs iljada dinara!” Teta je pitala: „Čega?” Dida je rekao: „Dinara!” Teta je pitala:

„Kakvih dinara?“ Dida je rekao: „Kako kakvih? Pa naših dinara!“ Teta je rekla: „Nema nikakvih naših dinara! Ima samo kuna!“ Dida je pitao: „Kakvih kuna?“ Teta je rekla: „Kako kakvih? Pa naših kuna!“ Dida je pitao: „Ali di su dinari? Jesu možda na drugom šalteru?“ Teta je podviknula: „Ama koji dinari, čoviče božji?!“ Dida je viknijo: „Pa naši, ženska glavo, naši jugoslavenski dinari!“ Svi u banki su gledali u dida. Mama i tata su rumenkili se po facama i gledali su u luster. Oni su zaglumili pred ruljom da dida je neki nepoznati čovik. Onda je teta sa frčkovom frizurou nagnila se prema didi preko šaltera i rekla je: „Šjor, nema više Jugoslavije!“ Dida je nagnijo se prema unazad i rekao je: „Molim?“ Teta je rekla: „Kažem, nema više Jugoslavije!“ Dida je raširijo oči i rekao je: „N bava kua? A di je?“ Teta je rekla: „Ne znam ja, ja sam bankarska službenica! Nema je više!“ Didi je uletilo čudilo: „Nema više Jugoslavije? A šta je onda ovo sad?“ Teta je rekla: „Ovo je Hrvacka!“ Dida je rekao: „N bava kua? A ja mislijo da je ovo banka!“ Teta je rekla: „Mislim, ovo je banka u Hrvackoj, razumite! A Jugoslavija je propala!“ Dida je rekao: „Propala? Pa kad je propala, jebemu jarca?“ Teta je rekla: „Ima skoro dvajs godina!“ Dida je fljasnijo se po čelu i viknijo je: „Dvajs godina?! Pa ja ću ispalit! Pa ne mogu virovat,

jebate jarac!" Teta je dignila livu obrvu i rekla je: „Nemojte mi samo reć da to niste znali!" Dida je rekao: „Kako bi zna, ženska glavo? Pa ne navraćam ja svako malo u banku!" Onda je moj dida okrenio se prema mami i tati i dreknio je: „Zete, ne mogu virovat da mi se ovo događa! Ja dođem dignit ušteđevinu jerbo me vuna da će propast banka, a onda u banki saznam da je propala Jugoslavija! Pa to je kompletno ludilo!" Samo mama i tata su piljili u luster i okrenili su didi leđa. Oni su šetkali po banki kao da razgledavaju jer pošto su strani turisti. Plus su mrmorili: „Ou veri najš, veri najš..." Drugi rulja u banki su gledali u dida sa zinitim ustima. Onda je teta sa frčkavom frizurom didi rekla: „Šjor, ako je to sve, očete molimvas pustit sljedećog klijemta..." Dida je njoj rekao: „Čekaj malo, čekaj... Ako je propala Jugoslavija, di su moji dinari?" Teta je rekla: „To ja ne znam!" Dida je podviknijo: „Kako ne znaš, jebate jarac? Ko će znat?" Teta je rekla: „Pa ne znam! Valjda su propali skupa sa Jugoslavijom!" Dida je viknijo: „Propali?! Skupa sa Jugoslavijom?! Jel ti to, mala, mene zajebavaš?! Očete meni neko objasnit koji se kurac ovdi događa?!" Teta je škarpunila se po faci i rekla je: „Ništa vas ja ne zajebavam, šjor! Ako očete mogu vam zovnit šefa!" Dida je pitao: „Šta, ali on zna zašto je propala Jugoslavija?" Teta je rekla: „Pa

ne znam, možda zna, bijo je ratni dragovoljac..." Dida je uletijo: „Di je bijo? U partizanima? U kojoj brigadi?" Teta je zakolutačila očima i rekla je: „Ma kakvim partizanima, čoviče!" Dida je podviknijo: „Znači u ustašama? Nemoj mi reć da ti je šef ustaša?!" Teta je skupljala usne i rekla je: „Šjor, vidite da imam posla, nemojte me molimvas više..." Dida je rekao: „I sad bi meni neki ustaša triba objašnjavat zašto je propala Jugoslavija sa mojim dinarima?!" Teta je zarežala: „Šjor, oćetel molimvas pustit sljedećog klijemta, red se iza vas napravijo..." Onda je dida naperijo kažimprst prema njoj i rekao je: „Ovako kad te gledam, i ti mi sličiš na ustašicu, znaš!" Teta je dignila bradu i podviknila je: „Gospodine, ja sam bankarska službenica!" Dida je rekao: „Je, je, službenica, kako ne... Vidim ja šta je to! Te ovo je Hrvacka, te imamo samo kune... Ne bi se čudijo da negdi imate i šahovnicu!" Tu je teta sa livim okom trznila prema zidu. Dida je ubra trzaj i u roku munja se isto okrenijo prema zidu. Na zidu je bila velika šahovnica. Dida je urliknijo tuta forca: „Jebate jarac!!! Jebate dragi isus jarac!!! Pa ovo je ustaška banka!!!” Onda je on okrenijo se prema mami i tati i drećao je: „Zete, pa ovo je ustaška banka! Pa di sam ja ovo doša, jebate dragi irud?! Pa ovdi sve vrvi od ustašije!" Samo mama i tata su već

bili opalili bris kroz banku prema izlazu. Onda su oni otvorili vrata i kimba vanka. Rulja u banki su gledali prema didi sa stravom i hororom. Barba iz sikjuritija je držao se za pištolj. Dida je gledao kroz staklo kako mama i tata trče priko ceste. Onda je on okrenijo se prema teti iza šaltera i rekao je: „Mala, aj daj mi sad onih mojih dvajs iljada!” Teta je zarežala: „Lipo sam vam rekla, nema više dinara!” Dida je njoj mignijo i rekao je: „Tako mi na Šolti zovemo eure!”

(Robi K. IIIa)

KRVNA SLIKA

8. III 2007.

Moj dida sa Šolte je došao kod nas doma u Split. Dida je došao jerbo da mora obaviti preglede i izvaditi krvnu sliku kod one doktorice Tihane. Doktorica Tihana je u ambulanti mom didi ubola injekciju i izvadila mu je tri empravete krvi. Dida nije skričao i dernjao se kao šta ja skričim i dernjam se kad vade mi krv. Onda je doktorica Tihana rekla didi da sad ide doma i da sutra dođe po nalaz. Onda je moj dida se sutra spremao za odgibat u ambulantu po nalaz. Ja sam njega pitao: „Didac, didac, jel mogu ja sa tobom?” Dida je mene pomreškao po glavušici i rekao je: „Naravski da moš, unukiću! Bez tebe mi je krvna slika tuto nekompleto!” Onda smo mi dva skupa za ruke odgibali u ambulantu. U ambulanti smo mi sjeli prekoputa stola od one doktorice Tihane. Doktorica Tihana je spustila cvike navrh nosa i zableušila se u didine nalaze. Ja i dida smo zableušili se u nju. Onda je doktorica Tihana didi rekla: „Čujte, krvna slika vam je skroz

uredna... Bjela krvna zrnca u redu, crvena isto u redu, željezo u redu, masnoće u redu, hemoglobin u redu... Sve fajn! Možete kući pivajući!" Onda je dida pitao: „A jel krvna slika potvrđiva da sam Hrvat?" Doktorica Tihana je dignila glavu i zapiljila se u dida priko spuštenih cvika. Onda je ona rekla: „Molim?" Dida je opet pitao: „Jel krvna slika potvrđiva da sam Hrvat?" Teta Tihana je rekla: „Pa valjda sami znate jestel Hrvat, čoviče!" Dida je rekao: „Po svemu šta ja znam trebalo bi bit da sam Hrvat, ali ponekad se osjećam kao da nisam!" Teta Tihana je pitala: „A kako se osjećate?" Dida je rekao: „Šta ja znam, kao Jugoslaven... ili neki, neki autonobaš, venecijanac... neam blage, razno se osjećam..." Doktorica Tihana je piljila u dida i dizala je ombrve prema pramenovima. Dida je nagnijo se prema njoj i šapnijo je: „Ona moja glupa ćer i zet mi nekad čak znaju reć da se ponašam ka zadnji Srbin!" Teta Tihana je rekla: „Slušajte, to ćete stvarno morat sa njima rješit! To vam nema nikakve veze sa krvnom slikom!" Dida je rekao: „A ne, ne, ja bi tija umrit da sa tim budem načisto!" Teta Tihana je rekla: „Nećete umrit, čoviče, kad vam je tako odlična krvna slika!" Dida je rekao: „Nisam reka da ću odma umrit, nego da ću jednom umrit, recimo za tries-četrdeset godina, pedeset! E al onda oću da tačno znam jel

umirem kao Hrvat ili kao neko drugi!" Teta Tihana je podviknila: „Pa neće vam krvna slika pokazat jeste li Hrvat, za gospu blaženu!" Dida je nju pogledao sa strogoćom i rekao je: „Šta?! Jel ti to oš reć da ja nisam Hrvat po krvi, a? Da u meni ne teče hrvacka krv, jel to oš reć?!" Teta Tihana je rekla: „Neću! Bože sačuvaj! Ništa ja slično nisam rekla!" Dida je rekao: „E pa onda će se to valjda najbolje vidit iz krvne slike!" Teta Tihana je podviknila: „Ne može se to vidit iz krvne slike, čoviče, kako to ne razumiš!?" Dida je podviknijo: „Kako ne može, dragoga ti iruda!? Jel ti to mene namjerno jebeš, a?!" Teta Tihana je viknila: „Ne može, čoviče, ne može! Ne može se iz krvne slike vidit kakve je ko nacionalnosti!" Dida je rekao: „O čemu ti to pričaš, ženska glavo?! Pa jel znaš ti koliko se krvi prosulo za ovu Hrvacku, a?! I sad oš reć da se ne zna je li to bila hrvacka krv?!" Teta Tihana je zamuckala: „Neću to reć, nego nešto sasvim drugo..." Dida je podviknijo: „Koje drugo?! Koje drugo?! Aj izlani se do kraja ako si manga!" Doktorica Tihana je skinila cvike sa nosa i rekla je: „Čujte, ovaj diskusijum stvarno nema smisla! Krvna slika vam je odlična, sve je u najboljem redu, možete poč doma i mirno spavat!" Dida je rekao: „A ne, ne! Taj film neš glead, koke! Pa ne plaćam ja valjda socijalno i zdrastveno zakurac! Ja se ne mičem odavde dok mi se tačno

ne kaže je li mi krvna slika potvrđiva da sam Hrvat!" Teta Tihana je for gas se zaškarpunila po vratu. Ona je zableušila se u dida i škrčućala je zubima. Onda je ona rekla: „Čujte, ja sam doktorka opće prakse i možda se u to ne kužim najbolje! Ali tu imamo jednog specijalista, pa nek on vidi nalaze! Čovik je kardiovaskurolog!" Dida je pitao: „Kardiovas...?" Teta Tihana je rekla: „... kurolog! Kardiovaskurolog! On se masu bolje od mene kuži u krvne slike!" Dida je rekao: „Okej, pa onda mu pokaži nalaze! Šta si dosad čekala?" Onda je doktorica Tihana izgibala iz kancelarije. Onda je ona u hodniku od ambulante sreła jednog doktora u bilom mantelu i dala mu je didine nalaze. Onda su se njih dva u hodniku nešto došaptavali i domundavali. Onda je doktor klimnijo glavom i ugibao je do nas u teta Tihaninu kancelariju. On je rekao: „Dobar dan, ja sam doktor Narkotić! Kardiovas..." Dida je uletijo: „... kurolog, znam! Čujte, ja bi tijo da mi se iz krvne slike tačno kaže jesam li..." Samo doktor Narkotić je njega prekinijo: „Znam, znam, kolegica mi je sve objasnila!" Tu je dida začepijo labrnju. Doktor Narkotić je stavijo cvike navrh nosa i proučivao je didine nalaze. Dok je proučivao on je pečijo usta i grickao je usne sa zubima. Plus je on trljao nos i mrdao je sa ombrvama gori doli. Onda je on spustijo didin

nalaz na stol i rekao je: „Slušajte, prema ovoj krvnoj slici bi se reklo da ste Hrvat!” Dida je njega gledao drito u facu. Onda je on pitao: „Jel bi se reklo ili se tačno zna?” Doktor Narkotić je rekao: „Pa skoro da se zna! Al ipak, moramo bit trista posto sigurni za nekom reć da je Hrvat, jel tako!” Dida je pitao: „Šta to znači?” Doktor Narkotić je rekao: „Znači da bi bilo mudro napraviti dodatne pretrage!” Dida je pitao: „Kakve pretrage?” Doktor Narkotić je pitao: „Jeste li vadili mokraču?” Dida je rekao: „Nisam!” Doktor Narkotić je rekao: „Dobro, to i ne trebate! A stolicu?” Dida je rekao: „Nisam!” Doktor Narkotić je rekao: „E, to ćete morat!” Dida je pitao: „Šta ću morat?” Doktor Narkotić je rekao: „Moraćete dat stolicu za analizu da budemo sto posto sigurni!” Dida je pitao: „Ali zašto stolicu, jebate?” Doktor Narkotić je rekao: „Zato šta nam samo Hrvati prave sranja po ambulantomama!”

(Robi K. IIIa)

KRV, ZNOJ I EUROSONG

30. V 2010.

Moj dida sa Šolte je došao kod nas doma kod kuće. Ja i dida smo naveče igrali se na čovječe ne ljuti se na stoliću u primaćoj. Mama i tata su iz kauča i hotelje gledali Evroviziju. Mama je tati rekla: „Jadne ti su ove cure iz Feminema, majkuti božju! A baš im je super pisma! I namistili im, govna, da ispadnu, a!?” Tata je rekao: „Strava i užas! Biće to teška nacionalna katastrofa!” Mama je rekla: „Al to je sve postalo ljuta politika, čoviče! Koma živa! Zajebu nas namjerno, samo zato šta smo Hrvati!” Tata je rekao: „Ma trista posto! Pogleaj samo u koju su grupu stavili Feminemice! Odma se zna da nema šanse da ne ispadnu!” Mama je rekla: „Ma naravska stvar! Tačno se vidi da su nas namjerno odvojili od Srba, Bosanaca i Makedonaca!”

Onda sam ja dignijo glavu od čovječea i rekao sam: „A mama, a ja tu ništa ne berem!” Mama je pitala: „Šta ne bereš, sinak?” Ja sam pitao: „Šta tu ima loše ako su nas odvojili od tih Srba, Bosanaca i Makedonaca?” Mama je rekla: „Uzeli su nam sigurne glasove, sinak, razumiš! Kad su nas razdvojili i stavili u drugu grupu onda niko živ neće glasat za nas i sigurno propadamo! Jel sad bereš?” Ja sam rekao: „Berem!” Onda je moj dida rekao: „Ja se sićam da je tako isto već bilo jedne godine!” Tata je pitao: „Koje godine?” Dida je rekao: „Ne znam sad tačno koje! Al isto su nas tako razdvojili od Srba, Bosanaca i Makedonaca i ispali smo! A bila nam je najbolja pisma! Prvoligaška, ono, bez komkurencije!” Mama je pitala: „Koja to pisma, jebate? Kako je se ja ne mogu sitit, a sve živo pratim na estradi?” Dida je rekao: „Hej Slaveni!”

Mama je trgnila se u hotelji i dreknila je: „Daj, čako, stvarno si grozan! Pa nemoš takve bljezgarije govorit prid ditetom!” Tata je didi rekao: „Koji si ti stari bolesnik, jebate! Nemoš igrat ni čovječe ne ljuti se bez da bališ šporkarije!” Meni je uletilo čudilo na kvadrat. Ja sam roditelje pitao: „Ne kužim ništa, šta je to dida grubo reka?” Tata je okrenijo se prema meni i rekao je: „Dida govori o Jugoslaviji, a mi govorimo o Evroviziji!

A to su dvi skroz različite stvari! Nemoj sa tim opterećivat svoj mali mozak!" Ja sam pitao: „A šta je to Jugoslavija? Isto neki festival?" Dida je rekao: „Otrprilike! Jugoslavija je bila pisma od države!"

Mama je dreknula: „Čako! Oš više prestat srat!?" Tata je isto koljački pogledao u dida. Dida je raširio ruke kao da ne kuži bože tebe. Onda je tata meni rekao: „Jugoslavija je bila balkanska škovaca, eto šta je bila! Ljuta provimcija, razumiš! Tamnica naroda! A Evrovizija je, ono, evropski đir i evropska spika! I mi sad očemo bit u evropskom điru, a ne u neko seljačkoj balkanskoj spiki! Ko oće balkansku spiku, eno mu je pa nek je nosi na Šoltu! Jel to sad kjaro?" Ja sam klimnijo glavom.

Onda su mama i tata nastavili sa gledaonom Evrovizije. Samo ja sam njih pitao: „A jel još postoji ta Jugoslavija?" Mama je rekla: „Ne postoji, bogu hvala! Odnija ju je lipi đava!" Ja sam pitao: „A šta joj se desilo?" Mama je rekla: „Propala je!" Ja sam pitao: „A kako je propala?" Tata je podviknijo: „Šta te boli kurac?! Oš nas više pustit da gledamo program?!" Samo mama je njemu rekla: „Pa objasni ditetu, čoviče, imaj malo strpjenja! Nije on kriv šta je mali i priglup!" Onda je tata meni rekao: „Okej! Propala je zato jer pošto je nama Hrvatima bila puna kapa da budemo više skupa sa Srbima,

Bosancima, Makedoncima i ostalima, pa smo se onda lipo od njih odvojili, razumiš! Dopizdila nam je balkanska spika i uletili smo u evropski đir!" Ja sam pitao: „Na Evroviziju?" Tata je rekao: „Tačno! Na Evroviziju!" Ja sam pitao: „A zašto onda ti i mama kukate da su nas na Evroviziji razdvojili od Srba, Bosanaca i Makedonaca?" Dida se nakeserijo: „He-he-he, moj unukić..."

Tata je didu još jednom pogledao krvoločki. Onda je on okrenijo se prema meni da mi objasni. Tata je rekao: „Gledaj, sinak, malo je konplicirano, al je ipak masu jednostavno! Ako nas na Evroviziji odvoje od Srba, Bosanaca i Makedonaca, ka šta su sad govna napravila, onda ne dobijamo dovoljno glasova i ispadamo iz komkurencije! A kad ispadnemo iz Evrovizije onda se udaljavamo od evropskog đira i vraćamo se nazad u balkansku spiku!" Ja sam pitao: „Tamo di su Srbi, Bosanci i Makedonci?" Tata je rekao: „Tačno! A mi očemo evropski đir, razumiš, tamo di su Njemci, Švicarci, Francuzi i drugi pristojan svit!" Ja sam uletijo: „A to ne možemo ako nas odvoje od Srba, Bosanaca i Makedonaca?" Tata je rekao: „Igzaktli, bravo! Jer onda na Evroviziji ne dobijamo glasove i ispadamo! Jesi sad konačno ubra?"

Ja sam rekao: „Jesam! Kad nas razdvoje od Srba, Bosanaca i Makedonaca oće nas približit Srbima, Bosancima i Makedoncima! A da bi se mi šta više udaljili od Srba, Bosanaca i Makedonaca niko nas ne smi odvojiti od Srba, Bosanaca i Makedonaca! Svako razdvajanje od Srba, Bosanaca i Makedonaca sili nas da budemo skupa sa Srbima, Bosancima i Makedoncima! Sve je logično!” Tata i mama su piljili u mene sa razrogačenim očima. Dida je keserijo se: „He-he-he, moj unukić...”

Tata je didi podviknijo: „Šta se ti ceriš, koji klinac?!” Dida je rekao: „Zato šta je moj unukić skužnijo najveću tajnu u povjesti historije!” Tata je rekao: „Ma šta drobiš, fosilac, koju tajnu?” Dida je rekao: „Zašto je propala Jugoslavija!” Mama je uletila: „A zašto je propala, majke ti?” Dida je okrenijo se prema meni i rekao je: „Reci im unukiću!” Mama i tata su opet zapiljili se u mene. Ja sam rekao: „Jugoslavija je propala zato da živi vječno!”

(Robi K. IIIa)

POGLAVLJE STOTRIESPET

16. V 2011.

Mi rulja iz razreda smo sidili na zidiću iza Zlajinog nebodera. Sa nama je skupa sidijo i onaj Piple d Smajling Fejs. Piple je nama kupijo po limenku kole pa smo se kuckali. Posli kuckanja i rutavala Piple je nama mignijo i pitao je: „Onda? Oću zvat?” Mi smo rekli: „Zovi, samo zovi!”

Onda je Piple d Smajling Fejs utipkao broj na mobitelu. Kad je sluja javila se Piple je rekao: „Doar dan! Zovem iz državnog ureda za europske integracije! Jesam dobijo učiteljicu Smilju?” Sluja je rekla: „Ja sam, izvolte!” Piple je rekao: „Čujte, gospođo, tu imamo neke dosta stravične podatke za vaš treći a razred, pa smo ih tili provjerit!” Uča Smilja je pitala: „Kakve podatke?” Piple je rekao: „Jel tačno da blizu pedes posto vaših učenika ima asa iz poznavanja prirode i društva?” Uča je rekla:

„Tu negdi, otprilike pola! Banda ništa ne uči!” Piple je rekao: „Viite, gospođo, sa takvim postotkom negativnih ocjena iz poznavanja prirode i društva nema šanse da uđemo u Europsku uniju!”

Posli tišine je učiteljica Smilja pitala: „Ko da uđe?” Piple je rekao: „Pa Hrvacka, ko drugi!” Uča je rekla: „Pa šta moj razred ima sa tim?” Piple je rekao: „A valjda je vaš razred u Hrvackoj, jebemu jarca! A treba bi uskoro bit i u Europskoj uniji!” Uča je rekla: „Znam, al kakve veze sa tim ima nastava iz prirode i društva?” Piple je rekao: „E pa pogleajte malo poglavlje stotriespet u pristupnim pregovorima! Tamo vam tačno piše koliki je maksimalno dozvoljeni postotak negativnih ocjena!” Uča Smilja je rekla: „Čoviče, ne mogu virovat! Šta se njih u Briksesu briga kakve su ocjene našoj dicit?” Piple je rekao: „To ja ne znam, gospođo! Valjda imaju šprancu da neće u Europu primat zemlje di po učenika u školi imaju ase!”

Učiteljica Smilja je nakašljala se i rekla je: „Skuzajte, šjor, al nisam ja kriva šta niko u razredu ništa ne uči!” Piple d Smajling Fejs je rekao: „Nisam ja reka da ste krivi, nego da sa takvim postotkom asi nema šanse da uđemo u Europsku uniju! U Briksesu su sve živo propisali, i koliko

se smi imat stabala maslina, i koliki je dopušteni urod kukumara, i koliko mora bit šljunka u asfaltu, i koliki je maksimalni postotak negativnih ocjena... Pogleajte malo poglavlje stotriespet paš vam sve bit jasno!" Uča je pitala: „Pa šta ja da radim, jebate?" Piple je rekao: „E to ja ne znam, gospođo, ja samo prenosim problem! Meni je više puna kapa da me svako malo precjednica vlade pita da koja je to tuka doli u Splitu šta koči naš put u Europu!"

Uča Smilja je graknila: „Precjednica vlade?! Ta tuka za mene govori da sam tuka?!" Piple je rekao: „Čujte, neću ja sad ulazit u to koja je od vas dvi tuka!" Uča je rekla: „Ja bogami nisam!" Piple je rekao: „Al morate priznat da je malo bezveze da zbog par asi iz prirode Hrvacka ne uđe u Europsku uniju!" Uča je viknila: „E pa nek onda tuka dođe ove debile i propalitete natirat da naštrebaju za duje!" Piple je rekao: „Ja vas uvjeravam da je tuk... pardon, precjednica vlade odlučna učinit sve da Hrvacka ispuni zadane uvjete i u roku završi pregovore! Posjetiću vas da je ova vlada zbog toga bila spremna čak i uhapsit generala Gotovinu!" Uča Smilja je cijuknila: „Šta ti to oš reć, majketi?" Piple je rekao: „Oću reć da, ako smo za naš put u Europu žrtvovali hrvacke generale, šta nam je

onda žrtvovat i koju hrvacku učiteljicu?" Uča je podviknula: „Ma nemoj?! Tuka bi me poslala u Hag?!" Piple je kilerski rekao: „Hag je za heroje! Pješadija ide na berzu rada!"

Tu je uletila duža šutavica. Piple d Smajling Fejs je nama mignijo i pravijo je komičke face. Onda smo se mi opet utiho kucnili sa limenkama kole. Onda je učiteljica Smilja u mobitel pitala: „Šta tačno piše u tom poglavlju stotriespet? Mislim, koliki je dozvoljeni postotak negativnih ocjena?" Piple je rekao: „Nula koma pet!" Uča je viknila: „Nula koma pet?! Pa to je ludilo, čoviče! To znači da niko u razredu ne bi smija imat asa!" Piple je rekao: „Jebiga, nije lako uč u Europsku uniju!"

Uča je rekla: „Nou ćens! Žalim slučaj, al nema teorije da ja svu onu stoku razbojničku natiram da nauče gradivo!" Piple je rekao: „Gleajte, gospođo, možda smo se malo krivo skužili! Nije stvar u tome kako će oni naučit gradivo, nego kakve će imat ocjene! Berete?" Uča je rekla: „Aaaaa, tuka bi znači tila da ja..." Piple je uletijo: „... da ne pravite prepreke kod ispunjavanja uvjeta i završetka pregovora!" Učiteljica Smilja se napečila: „A zašto

bi Hrvacka uopće ušla u Europsku uniju, moliću, ako će to napraviti na zajeb i prevaru?" Piple je rekao: „Zato jer kad jednom uđemo, onda više neće bit Hrvacke izvan Europske unije, pa neće imat ko pravit zajebe i prevare! Berete?" Uča je rekla: „E viš, miki, al ja sam poznata po tome šta ne poklanjam ocjene! Moji đaci znaju da kod mene nema kruva bez rada!" Piple je pitao: „A jel ima kruva na berzi rada?" Onda je Piple d Smajling Fejs prekinijo vezu.

Sutra je uča uletila u razred i otvorila je dnevnik. Onda je ona rekla: „Nek dignu ruku svi koji imaju asa iz poznavanja prirode i društva!" Mi po razreda smo dignili ruke u zrak. Uča je rekla: „Okej, sašmo malo preispitat gradivo! Dino, aj ti prvi!" Moj drug Dino je skočijo se iz klupe. Uča je njega pitala: „Jel ti, Dino, znaš išta gradiva iz prirode?" Dino je rekao: „Nešto znam!" Uča je rekla: „Imaš duju, sidi! Kane ustani!" Onda je onaj Kane Šteta skočijo iz klupe. Uča je njega pitala: „Jel ti, Kane, imaš ikakvog pojma iz prirode?" Kane je rekao: „Nešto imam!" Uča je rekla: „Imaš duju, sidi! Rino ustani!" Onda je onaj Rino Sajla skočijo iz klupe. Uča je njega pitala: „Jel ti, Rino, imaš blage veze sa gradivom iz prirode?" Rino je rekao:

„Imam vrlo blage!” Uča je rekla: „Imaš duju, sidi! Robi ustani!” Onda sam ja skočijo se iz klupe. Uča je mene pitala: „Jel ti, Robi, išta znaš iz prirode?” Ja sam rekao: „Ne znam ništa!” Uča je rekla: „Imaš duju, sid... Šta si reka?” Ja sam rekao: „Ne znam ništa!”

Učiteljica Smilja je piljila u mene sa lakšim ošamutom. Onda je ona značajski rekla: „Skužijo si daš dobit duju ako rekneš da bar nešto znaš?” Ja sam rekao: „Skužijo sam!” Uča je pitala: „Pa jel išta znaš?” Ja sam rekao: „Ne znam ništa!” Onda je uča podviknila: „A zašto mi sad kvariš prosjek, jebemu mliko materino?!” Ja sam rekao: „Mene su mama i tata učili da ne lažem!” Uča je dreknila: „To je zato šta su ti roditelji iz vlaške pripizdine! A mi idemo u Europu, mladiću, daleko od balkanskih vukojobina!” Ja sam rekao: „Pa idite, sretan vam put!” Učiteljica Smilja je rekla: „A ti ne bi sa nama, je li?” Ja sam rekao: „Moj tata kaže da srljamo u Europu ka guske u maglu!” Uča je viknila: „Ma nemoj!? A kako možemo srljat ka guske ako nas vodi tuka!?” Ja sam njoj rekao: „Imaš duju, sidi!”

(Robi K. IIIa)

//////////////////////**VIKTOR IVANČIĆ** (1960)
je novinar, jedan od osnivača i urednik čuvenog
satiričnog nedeljnika *Feral Tribune*, koji je izlazio
u Splitu od 1984. do 2008. godine. Autor je knjiga:
*Točka na U, Vita activa, Bilježnica Robija K, Animal
Croatica, Planinski zrak, Zašto ne pišem i drugi eseji
i Robi K. – Treći juriš.*

////////GOST U KNJIZI: **ANDREJ NIKOLAIDIS**

BIO JE STRAŠAN TIP

Pogledaj, The Stone Roses. Nevjerovatno.

- Kažem ja lijepo: ovo je pećina sa blagom.

- Daj mi najbolju stvar sa The Stone Roses?

- Ne znam... Možda ipak Waterfall.

- Made Of Stone.

- Dobro, Made of Stone, ali u Waterfall već čuješ Fools Gold. Made Of Stone je savršena, ali

Waterfall otvara prostor, otškrine vrata i zakoračiš na polje... gdje iz neba i iz zemlje puca rave.

- Znam, znam. Made Of Stone. Tačka. Samo dvije torbe?

- Biće dosta.

- Vidjećemo. Ako ne, vidio sam neke velike kese u ormaru. Znam samo da ništa ne ostavljam.

- Tip kao da je radio u Jugotonu.

- Prije kao da je radio distribuciju. Ima sve, vidi, PGP RTB, Suzy, ZKP RTLJ, evo i Diskoton...

- Daj mi tri najgora Diskotonova benda?

- Može li i pjevači?

- Može.

- Znači... Merlin, Neda Ukraden i, pazi sad: Jugosloveni.

- Jugosloveni su Diskos.

- Kurac Diskos, Diskoton, garantujem.

- Meni je Dugme veće sranje od Merlina. Mislim, Dugme sa Diskotona.

- OK, Dugme je najveće sranje, Dugme je sranje svih sranja, ali Jugosloveni...

- Ko ne može bez pasulja, i bez ljute šljivovice?

- Jugosloveni!

- Realno, dvije torbe je malo.

- Natrpaće pun gepek svinjetine, opet će dovući čitav zamrzivač u kola, i onda za moje ploče nema mjesta. Dosta je toga. Uzeće meso sutra. Pazi ovo: Closer, original, tu je i cijena u funtama.

- Znaš kao i ja da će nam Zoran reći koji će vam kurac ploče, uzmite nešto ko svi normalni ljudi.

- Hoće, ali ove ploče nosim. Ovo je prilika koju imaš jednom u životu, a mesa ima, šta god zapališ puno je mesa, zemlja se pretvorila u džinovski roštilj, svuda naokolo cvrči meso, debili mjesecima nisu ništa drugo radili nego kupovali i skladištili hranu, spremali se za najgore...

- Pa dobro, znaš da je i Marks govorio prvo materijalna baza a onda duhovna nadgradnja.

- Danas idemo prvo sa duhovnom nadgradnjom.

- Važi, to ćeš objasniti Zoranu.

- Čovječe, peterostruki živi Springsteen.

- Daj da vidim... To ja uzimam.

- Svakako. Ima The River na kaseti, to možeš uzeti.

- Znaš da imam The River, jebi se.

- Koja ti je The River bolja, studijska ili uživo?

- Uživo, da nema predugu uvodnu priču.

- Koji si ti debil... Ta priča vrijedi koliko cijela ploča.

- Uživo je bolja i No Surrender. I Thunder Road. Ali iznad svega It's Hard To Be A Saint In The City.

- To je savršen živi album. Ili skoro savršen, jer nešto nedostaje: nema Point Blank. To je njegova najbolja stvar. Kad god čujem te orgulje vrata me u djetinstvo, na terase na kojima sviraju hotelski bendovi, to je taj zvuk...

- Point Blank kao najbolju Bruceovu pjesmu, to si upravo probao da mi prodaš?

- Zašto uopšte pričam sa čovjekom kojem je Meat Is Murder bolja od There Is A Light That Never Goes Out?

- Ti si mediokritet. Svako će ti reći da je There Is A Light najbolja pjesma Smithsa.

- Naravno da će reći. There Is A Light je najbolja pjesma svih grupa, svih vremena.

- OK, ali ako si fan, onda imaš nekog svog favorita, nešto drugačije...

- Znam, znam, nešto što samo ti vidiš, samo ti razumiješ... Kao, Moz pjeva samo tebi?

- Ima li Smithse?

- Naravno, ima čak i Rank, italijansku. Sve sam spakovao.

- Čitao sam u nekom muzičkom magazinu odličan tekst o njima. Novinar kaže kako smije da se kladi da na čitavom svijetu ne postoji čovjek koji je uspio smuvati ribu uz The Smiths.

- To je stvarno pretjerivanje. Naravno da postoje ribe koje vole Smithse.

- Naravno da postoje, ali postoje li tipovi koji vole ribe koje vole da pjevuše Heaven Knows I'm Miserable Now?

- Pričaš gluposti. Kakav god da si, uvijek postoji neko za tebe. Recimo: je li Janis bila najružnija, ali i teorijski i praktično najružnija riba na svijetu? Da? Ne da je imala momke, nego je imala i Cohena. Čovječe, Cohena!

- Oho!

- Šta?

- Oho-ho-ho! Šibica, eto šta!
- Nemoj me...
- O, da.
- Šit, jebem ti.
- Kažem ja: čovjek je, ono...
- Hajde nam ti to izmrvi, a ja ću ove torbe dolje...
- Hajde.
- ...
- Ovo je ozbiljan šit.
- Ko će se sad dići.
- Ko bi uopšte poželio izaći iz sobe pune ploča i šita.
- Dižimo se. Domovina zove.
- Šta misliš, je li i njega zvala?
- Ko?
- Domovina. Njegova.
- Meni se čini kako je to tip koji bi na prvi zov Domovine zatvorio prozore i pojačao muziku.
- I ja mislim.

- Nema sumnje. Tačno možeš zamisliti kako njegovi gledaju vijesti, kako spikerov glas dopire u njegovu sobu, kako ga to nervira, kako se diže i pojača muziku, nešto stvarno moćno, Atmosphere ili Torn Curtain, recimo.

- Neprekidno mislim: kakav tip u ovoj selendri ima sve ove ploče?

- Šta misliš, je li on onaj sa naočarima?

- Ko bi drugi bio, ona baba? Uostalom, vidio si mu majicu.

- Koju majicu?

- Nisi ispod džempera vidio narandžastu REM majicu?

- Narandžastu, kao sa Green?

- To i jeste bila Green majica.

- Kako su njega?

- Ništa, tu, iza kuće.

- Je li nešto rekao?

- A šta bi rekao?

- Ne znam, nešto...

- Misliš, sve te knjige koje je pročitao i sve ploče koje je slušao, imajući to u vidu mora da je imao spremnu dobru repliku?

- Jebi se, znaš šta sam mislio.

- Pojma nemam.

- Znaš. On je bio drugačiji. Pa očekuješ da sa njim bude nekako... nekako drugačije.

- Bilo je isto.

- I ništa nije rekao?

- Ništa.

- Ko ga je?

- Onaj novi.

- Koji je ono bolesnik.

- Bolesnik, odmah se vidi.

- Ja bih se držao dalje od njega. Taj će napraviti neko sranje.

- U pravu si, bolje da pripazimo da ne upadnemo u neko sranje.

- Jebi se. Nego, daj mi najbolju stvar sa Green?

- World Leader Pretend.

- Ma daj. To im je škart od The One I Love.

- Uopšte nemam snage da se prepirem sa tobom.

- I šta kažeš, tip ih sve odjebe i samo pojača muziku.

- Tako je.

- Kad razmisliš o tome, to je zaista, ono...

- Tako je. Bio je strašan tip.

//////////**ANDREJ NIKOLAIDIS**, rođen 1974. godine u Sarajevu, bosanskohercegovački je i crnogorski novinar i književnik. Pisao je kolumne za crnogorske listove *Vijesti* i *Monitor*, *Crnogorski književni list*, kao i za bosanskohercegovački list *Slobodna Bosna*. Objavio je: *Katedrala u Sijetlu* (priče, 1999), *Oni!* (roman, 2001), *Mimesis* (roman, 2003), *Sin* (roman, 2006), *Dolazak* (roman, 2009) i publicističku knjigu *Homo Sucker: Poetika Apokalipse* (2010). Živi u Ulcinju.

Priča u ovoj knjižici deo je zbirke *Record Stories*, u izdanju Aquariususa iz Zagreba. Nekoliko savremenih autora Balkana pozabavilo se u svojim pričama prodavnicom ploča, odnosno prostorom za trgovinu „nosačima zvuka”.

edicija **MALA KUTIJA**, drugo kolo
knjiga druga

VIKTOR IVANČIĆ

BILJEŽNICA ROBIJA K.

Izdavač: Grupa 484 / www.grupa484.org.rs

Za izdavača: Vladimir Petronijević

Izabrala i uredila: Ružica Marjanović

Autorka teksta na poledini: Marija Jeremić,
učenica prvog razreda gimnazije

Lektura i korektura: Slavica Miletić

Grafički oblikuje: Škart

Štampa: Standard 2

Beograd, 2011.

Ova publikacija je urađena uz pomoć Evropske unije.
Sadržaj publikacije je isključiva odgovornost autora i
izdavača i ne predstavlja stavove Evropske unije.

